

TÔI VIẾT CHO ANH HÙNG LÝ TỔNG

Dự Thi Diễm Buồn

* Gia đình tôi vượt biên sau 30 tháng 4 năm 1975 (năm 1979) vào Mỹ tháng 1 năm 1980 và tạm dung ở Chicago. Xuân nơi đây luôn vào mùa bão tuyết, năm đó các hội đoàn, đoàn thể tổ chức buổi tưởng niệm “Quốc Hận 30 tháng 4” ở nhà hàng “Chiều Tím” trên đường Broadway (vùng có đông người Việt tị nạn Cộng sản). Buổi họp mặt hơn 300 người, gồm có: Dân, và cựu quân, Cán, Chánh Việt Nam Cộng Hòa lưu vong. Sau chào Quốc kỳ, phút tưởng niệm thì giới thiệu thành phần đến tham dự. Chúng tôi biết được vị ngồi kế bên tên Lý Tổng. Dáng anh cao, ốm, thâm trầm ít nói, dù ban tổ chức mời phát biểu ý kiến, anh đứng lên khoát tay và mỉm cười chào mọi người thôi.

Nhân vật Lý Tổng khiến tôi chú ý vì có nhiều điểm rất lạ hơn những người vượt biên khác. Anh vượt tuyến bằng đường bộ, qua rừng núi, lội qua suối qua sông... đến được Singapore rồi vào Mỹ.

Băng đi thời gian thì có một hôm truyền thông Mỹ và Việt (thuở đó rất hạn hẹp của người Việt) rộ lên: “Lý Tổng cưỡng chiếm máy bay về Việt Nam rải truyền đơn kêu gọi chống lại Việt Cộng...” Chỉ là một phụ nữ (thuyền nhân) bình thường có chồng là thương binh, cùng 3 con nhỏ, tôi bị xúc động và không ngăn được dòng lệ cảm phục, kính ngưỡng... Không biết có phải “Văn chương là phản ảnh của tâm hồn” không (?) mà việc làm ích nước lợi dân, vô cùng nguy hiểm không ai dám, mà ông Lý Tổng đã làm!

ANH ĐÃ VỀ

*“Viết sau khi được tin anh hùng
Lý Tống cướp máy bay về rải truyền đơn
ở Sài Gòn, năm 1992” DTDB*

**Tuyết rơi trắng trên nẻo đường cuối phố
Tết đến rồi đông còn đọng quanh đây
Loài di điều chưa tìm bay về tổ
Lạnh vào tim và lạnh buốt vai gầy**

**Mặt trời hồng trở mình tuôn nắng ấm
Gió rét căm căm, phòng họp đông người
Các bằng hữu đưa lạng yên suy gẫm
Đưa ồn ào kể lại những buồn vui**

**Ở cuối phòng một dáng gầy yên lặng
Khói thuốc suy tư vàng xám ngón tay
Môi dốc cạn dần với ly rượu đắng
Mắt đăm chiêu hẳn đậm nét u hoài**

**Từ xa xôi anh về đây họp mặt
Phút tưởng niệm những chiến sĩ trận vong
Lặng cúi đầu vai rung lời nguyện khắc
Gác tình nhà thè trở lại non sông...**

**Tin đưa về, tôi bàng hoàng tự hỏi
Đã đi rồi sao, chỉ một mình anh?
Quê hương ta đang ngập tràn bóng tối
Truyền đơn tung bay mở lối trời xanh**

**Anh thật sự đã về cùng dân Việt
Về quê hương đang quần quai tả tơi
Chí sắt đá, anh không hề hối tiếc
Chỉ một mình anh, anh *Lý Tống* ơi!**

Xin cho tôi được nghiêng mình ngưỡng mộ
Những người đi làm rạng rỡ sử xanh
Ở trong tôi, anh lưu phương vạn cổ
Xin vinh danh người chiến sĩ hùng anh

Anh sẽ sống trong lòng dân muôn thuở
Trong tâm hồn kẻ dãi bóng cờ vàng
Cho tim tôi bao bông hoa bùng nở
Để chờ ngày lịch sử lật sang trang

Trích trong thi tập “*Những Ngày xưa Thân Ái*”
Xuất bản năm 1998.

DƯ THỊ DIỄM BUỒN

Email: dtdbuon@hotmail.com

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/DuThiDiemBuon.html> [click vào]

www.vietnamvanhien.org

